

ТЕА ОРСИ

**ВЕЛИКА КЊИГА
О ШУМСКИМ
ЛЕГЕНДАМА**

ИЛУСТРОВАЛА АНА ЛАНГ

**ПРЕВЕЛА
ДИЈАНА РАДИНОВИЋ**



мала лагуна



САДРЖАЈ

УВОД	4
ВИЛЕ	6
Легенда о вилинској тврђави – <i>Француска</i>	8
ЛЕПРИКОНИ	10
Легенда о два брата – <i>Ирска</i>	12
ГИЛИ ДУ	16
Легенда о изгубљеној девојци – <i>Шкотска</i>	18
ЏИНОВИ	20
Легенда о Момотару – <i>Јапан</i>	22
ТРОЛОВИ	26
Легенда о Аскеладену – <i>Норвешка</i>	28
ВОДЕНЕ НИМФЕ	32
Легенда о језеру Кареца – <i>Италија</i>	34
ВЕШТИЦЕ	38
Легенда о Баба Јаги и Василиси Прекрасној – <i>Русија</i>	40
САТИРИ	42
Легенда о Пану – <i>Грчка</i>	44
ИВАНЧИЦЕ	48
Легенда о 24. јуну – <i>Румунија</i>	50
ПАТУЉЦИ	52
Легенда о добром млинару – <i>Холандија</i>	54
ВИЛЕЊАЦИ	58
Легенда о вилинском баштовану – <i>Шпанија</i>	60
КВИЗ О ШУМСКИМ БИЋИМА	62

УВОД

Здраво!

Много нам је драго што сте отворили наш дневник! Ух, чекај мало. Можда се питате ко смо ми. Баш смо шашаве што вам се нисмо представиле! Извињавамо се због тога. Понекад смо просто превише узбуђене!

Ја се зovem Ерин, а ово је моја рођака Нора. Обе волимо шумска створења! Тако је. Све је почело кад сам на тавану пронашла једну свеску. Била је то бележница моје баке: писала је у њу кад је била мала. Живела је близу шуме и поподнева је проводила истражујући је, надајући се да ће наићи на виле, патуљке, тролове, нимфе и друга чаробна бића. И верујемо да их је стварно сретала!

Зашто? Па, из њених белешки се види да их је веома добро познавала.

И то нам је дало идеју! Одлучиле смо да попунимо преостале празне странице у њеној бележници.

Тако смо почеле да уносимо своје белешке и записујемо све легенде које смо прикупиле.

Попут моје баке, нас две и даље тражимо шумска створења, надајући се да ћемо их уочити. Хоћемо ли?

Рачунамо на то! У међувремену, једва чекамо да поделимо с вама оно што смо до сада откриле.

Спремите се да се одушевите, да се насмејете, али и да се згрозите (не миришу сва створења на руже и љубичице) и, што је најважније, да се изненадите!

Сасвим смо сигурне да ћете одсад, кад год шетате шумом, врло, врло пажљиво гледати околу...



ВИЛЕ

Вилинска прашина, блистави штапићи, шарена крила: виле су сасвим посебна створења. А има их толико да ни бака није успела све да их упозна!

Неке виле живе у шуми у кућицама од коре дрвета скривеним под маховином, лишћем и цвећем. Друге живе уз реке, а треће у шупљим стаблима. Укратко, ова лепршава мала створења су посвуда. Стога широм отворите очи кад идете у шетњу шумом и не заборавите да са собом понесете и добру лупу. Знамо да је тешко поверовати у то, али виле су мање од мајушног цвета!

Упркос својој величини (и лепом, нежном изгледу), виле су познате по својој ђуди. Сићушне су, али траже поштовање!



Никад немојте говорићи „хвала“ вили. Можда вам то звучи чудно, али то реч их ужасно нервира. Можда им не звучи довољно „лепо“.



Иако имају своје кућице, у јесен ова створења воле да спавају на ђечуркама. Можда зато што су ђечурке мекане и веома удобне!

Неке виле имају
чаробни шћайић,
док друкѣ изводе своју
маѣију шћако шћо иу и
шћамо иросћу мало своје
вилинске ирашине. Гошћово
су иреквивене њоме – зашћо су
шћако блисћаве!

Сваки иушћ кад неко каже да не верује
у виле, једна од њих се осећа лоше.
Тако је, јер виле заисћиа иосћоје
– нећо шћиа! И најорно раде да
ирирода буде леиа и бујна.



ЛЕГЕНДА О ВИЛИНСКОЈ ТВРЂАВИ


ФРАНЦУСКА

Ово је прича о веома вредним вилама. Нашле смо је у једној од бакиних старих књига. Ни слућиле нисмо да су ша створења толико јака да могу да носе камење које је теже од њих!

Виле свуда шире благостање, обиље, чари и склад.

Зато су изградиле тако прекрасан замак од камења обраслог маховином: Вилинску тврђаву! Како су то урадиле? Једне су градиле темеље и бедеме (иако су чаробна створења, то је данима трајало!), док су друге сакупљале тешко камење у шуми и доносиле га својим другарицама. Заиста су давале све од себе – толико да су на крају сакупиле превише камења!

Док су неуморне виле и даље скупљале камење у шуми, њихове другарице су већ



саградиле тврђаву. Једна од њих је одлетела до њих да им то јави. Јадне виле, исцрпљене од толиког рада, силно су се обрадовале кад су то чуле, па су оставиле камење покрај пута. И данас га можете видети разбацаног ту и тамо: исто је као оно из Вилинске тврђаве.